

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος δριβμούμεν δέκατον και τρίτον
κι' έδρα μας ή χώρα τών άρχαιοτάτων.

Τού Δεκεμβρίου εικοσμία,
βοή πλημμύρας και τρικυμία.

Χίλια όκτακόσια κι' ένεννηνταέξα,
στέφανον λαχάνων ή πατρис άς πλέξα.

Πούντος πεντακόσια κι' έβδομήντα ένα,
στόματα ρητόρων κλείουν λυσοσμένα.

Ρίξτε γοργή ματιά και όσ'την έξω την φωτιά.

Δείξτε και πάλι χέρια σπιθαρά κι' άρματομένα
στό φωρόσκυλο της Πολις, πούχει σ' αίματα βαφή,
πριν και νέου Πατριάρχη όδ'ητε ράσσα κρεμασμένα
μπρός όστην πόρτα την μεγάλη, μπρός όστην πόρτα την κρυφή.

Μή της θρήσκας της Άρκούδας σάς φοβίση τó ποδάρι,
κι' ό σταυρός μας δέν κτυπεύεται σάν κι' εκείνο τόν καιρό
μέ του Τούρκου τόν Προφήτη, μέ του Τούρκου τó φεγγάρι,
μά κτυπεύεται μέ του Σκύθη τόν αντίχριστο σταυρό.

Φασουλής και Περικλέτος, ό καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—Κάτω κι' ό φόρος του κρασιού να πούμε να ξεχάσωμε
τους πόνους και τά πάθη,
κάτω κι' ό φόρος του κρασιού να πούμε και να χάσωμε
ταυγά και τó καλδίθι.
Ό Θεοωρής τόν καταργεί, τότε ό πρόγραμμά του,
προσκύνα τόνόμά του.
Έκείνος κάνει πράγματα, που δέν μας τάχει 'πῆ,
κι' αυτόν τόν φόρο σήμερα δέν θα τόν καταργήση;...
κάτω κι' ό φόρος του κρασιού να γίνωμε στυπύ
κι' όλο μας τó Ρωμικό πιεμόν ν' άπεργήση.

Άπεργίας παίζει ρόλο
κάθε φάρα, κάθε κλάδος,
άπεργεί τó κράτος όλο
της έργατικής Έλλάδος.

Κάθε νόμος, όπου μένει
μέ σκοπό ή λειτουργή,
ξεχασμένος άπεργεί,
κι' αν ύπάρχη δέν σημαίνει.

Άπεργίας τρικυμία,
κι' από την πολλή ρεμούλα
θ' άπεργήσουν και Ταμεία
και θα μέινουν μίξ νούλα.

Άπεργίας νίος θρήνος,
άπεργεί κι' αυτός κι' εκείνος,
άπεργεί και σύ, κκυμένα,
κι' από σήμερα μου λίνε
θ' άπεργήση κι' ή Βουλή,
πούχει σπάσει ότό νυκτέρι,
να ξανάβη πύ τρελλή
μ' έξακόσια και ότό χίρι.

Άπεργία, Περικλέτο, που τραβούμε τά μαλλιά μας...
ας μπορούσε ν' άπεργήση μιά γιά πάντα κι' ή κοιλιά μας,
να μη νορθώμε γευγούρσις
και της πείνας της λιγούρσις.

Τι καλά, βρέ Περικλέτο, ν' άπεργούσαν ότόν αιώνα
τά Ρωμικά Κουθέρνα και τά λόγχι τών άνίμων,
τι καλά, βοί Περικλέτο, ν' άπεργούσε κι' ή Κορώνα
κι' ούτε νάβγαζε ποτέ της διαγγέματα πολέμων.
Τι καλά κι' ό Θεοωράκης ν' άπεργούσε με την σπάνη
κι' αντί ξίρου να φορίση καππαλίνο και φουστάνι,